

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حقایقی از قرآن در کتاب «قرآن بزرگ»

نظریه پنجم بهنام: اولین قبله مسلمین

با برداشت از آیات قرآن و تاریخ عرض می‌کنم: اولین عبادتگاه و قبله مسلمین خانه کعبه است که بفرموده قرآن توسط حضرت ابراهیم (ع) با کمک فرزندش حضرت اسماعیل (ع) سالها قبل از پیدایش دین یهود ساخته شده، و در تاریخ: حضرت موسی (ع) اولین پیامبر دین یهود خود هشتمین پشت حضرت ابراهیم بوده! و عبادتگاه بیت المقدس توسط دومین پادشاه اسرائیل حضرت داود نبی (پسر ایشی از فرزندان یهودا و از طایفه بنی اسرائیل) پایه گذاری شده و توسط فرزندش حضرت سلیمان به اتمام رسیده.

(۱۹) مریم (آیه ۴۱): **وَإِذْ كُنَّا فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صَدِيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾** و در این کتاب ابراهیم را یادکن، که او پیامبری بسیار راستگو بود. (۴۱)

(۱۹) مریم (آیه ۴۲): **إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٢﴾** هنگامی که به پدرش گفت: ای پدر! چرا چیزی را می‌پرستی که نه می‌شنود و نه می‌بیند و نه هیچ نیازی را از تو برطرف نمی‌کند. (۴۲)

(۱۹) مریم (آیه ۴۳): **يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾** ای پدر! از طریق وحی {دانشی برای من آمده که برای تو نیامده است، بنابراین از من پیروی کن، تا تو را به راه راست هدایت کنم. (۴۳)}

(۱۹) مریم (آیه ۴۴): **يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾** پدر جان شیطان را مپرست که شیطان [خدای] رحمان را عصیانگر است (۴۴)

(۱۹) مریم (آیه ۴۵): **يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾** پدر جان من می‌ترسم از جانب [خدای] رحمان عذابی به تو رسد و تو یار شیطان باشی (۴۵)

(۱۹) مریم (آیه ۴۶): **قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ لِأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾** {پدر ابراهیم! گفت ای ابراهیم آیا تو از خدایان من متنفری؟ اگر {از عقیده/ات} باز نایستی تو را سنگسار خواهیم کرد و [برو] برای مدتی طولانی از من دور شو (۴۶)}

۱۹) مریم (آیه ۴۷: قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿٤٧﴾: [ابراهیم] گفت درود بر تو باد به زودی از پروردگرم برای تو آمرزش می‌خواهم، زیرا او همواره نسبت به من پر مهر بوده است (۴۷)

۱۹) مریم (آیه ۴۸: وَأَعْتَزَلْتُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُو رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾: و از شما و [از] آنچه غیر از خدا می‌خوانید کناره می‌گیرم، و فقط {پروردگرم را می‌خوانم امیدوارم که در خواندن پروردگرم ناامید نباشم. (۴۸)

۱۹) مریم (آیه ۴۹: فَلَمَّا اغْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾: و چون {ابراهیم} از آنها و {از بت‌ها} آنچه به جای خدا می‌پرستیدند کناره گرفت، اسحاق و یعقوب را به او عطا کردیم و همه را پیامبر گردانیدیم (۴۹)

۱۹) مریم (آیه ۵۰: وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾: و از رحمت خویش به آنان ارزانی داشتیم و ذکر {توحید را} خیر بلندی برایشان قرار دادیم (۵۰)

۱۹) مریم (آیه ۵۱: وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴿٥١﴾: و در این کتاب از موسی {پیامبر بنی اسرائیل که شریعت و لوایح ده فرمان و تورات را آورد} یاد کن زیرا که او پاکدل و فرستاده‌ای نبی بود (۵۱)

۱۹) مریم (آیه ۵۲: وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾: و از جانب راست طور {از میان آتشی} او را ندا دادیم و درحالی که باوی راز {مهمی} گفتیم، او را {رسالت دادیم} و به خود نزدیک ساختیم (۵۲)

۱۹) مریم (آیه ۵۳: وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَّحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾: و به رحمت خویش برادرش هارون پیامبر را به او بخشیدیم (۵۳)

۱۹) مریم (آیه ۵۴: وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴿٥٤﴾: و در این کتاب از {فرزند ابراهیم} اسماعیل یاد کن زیرا که او درست‌وعده و فرستاده‌ای نبی بود (۵۴)

۱۴) ابراهیم (آیه ۳۵: وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٣٥﴾: و [یاد کن] هنگامی را که ابراهیم گفت: پروردگارا {مردم} این شهر {مکه امن} را {از تمام بلایا و از وجود کافران و مشرکان ناآگاه از قوانین علمی} ایمن گردان و مرا و فرزندانم {از جمله اسماعیل} را از پرستیدن بتان دور دار (۳۵)

(۱۴) ابراهیم (آیه ۳۶: رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّنَا كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۳۶﴾: پروردگارا آنها را با اعمال و گفتار ناآگاهانه خود، بسیاری از مردم را گمراه کردند پس هرکه از من پیروی کند بی گمان او از من است و هر که مرا نافرمانی کند از من نیست. به یقین تو آمرزنده و مهربانی (۳۶)

(۱۴) ابراهیم (آیه ۳۷: رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿۳۷﴾: ابراهیم گفت: پروردگارا من برخی از فرزندانم را در دره‌ای بی کشت، نزد خانه محترم تو که معظمه سکونت دادم، پروردگارا تا نماز را به پا دارند و رزق مال را به پدرزند پس دل‌های برخی از مردم را به سوی آنان گرایش ده و آنان را از محصولات [مورد نیازشان] روزی ده باشد که از نعمتهای بیشماری که به آنها داده‌ای، سپاسگزاری کنند (۳۷)

(۱۴) ابراهیم (آیه ۳۸: رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿۳۸﴾: پروردگارا بی گمان تو آنچه را که پنهان می‌داریم و آنچه را که آشکار می‌سازیم می‌دانی و چیزی در زمین و در آسمان بر خدا پوشیده نمی‌ماند (۳۸)

(۱۴) ابراهیم (آیه ۳۹: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿۳۹﴾: سپاس خدای را که با وجود سالخوردگی، اسماعیل و اسحاق را به من بخشید، به راستی پروردگار من شنونده دعاست = خواستن در قانون جذب! (۳۹) {پس دعا کردن یک کار علمی است}

(۱۴) ابراهیم (آیه ۴۰: رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿۴۰﴾: پروردگارا مرا برپادارنده نماز قرار ده و از فرزندان من نیز پروردگارا همه را برپا دارنده نماز قرارده و دعای مرا بپذیر (۴۰)

{توجه: قطعاً حضرت ابراهیم و خانواده اش نماز خود را رو به قبله که اقامه می‌کردند}

(۲۱) سوره انبیاء (آیه ۵۶: قَالَ بَلْ رُبُّكُمْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۵۶﴾: ابراهیم گفت: بلکه شما با پرستش بتانی که با دست خود از سنگ و چوب ساخته‌اید در اشتباهید، زیرا نمی‌دانید که فقط پروردگارتان همان انرژی مطلق می‌باشد که پروردگار آسمانها و زمین است، همان کسی که مواد ساختن آنها را که ماده می‌باشد، در انفجار بزرگ انرژی پدید آورده است و من براین واقعیت از گواهانم (۵۶)

(۲۹) سوره عنكبوت (۱۶): وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۶﴾: و [یاد کن] ابراهیم را چون به قوم خویش گفت خدا را بپرستید و از او پروا بدارید، اگر خدا را در حقیقت انرژی مطلق { بدانید } که با انفجار بزرگ انرژی خود، آفریننده آسمانها و زمین می باشد { این [کار] برای شما بهتر است (۱۶)

(۲۱) سوره انبیاء (آیه ۷۲): وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿۷۲﴾: و اسحاق و یعقوب را { نعمتی } افزون { بر نعمتی که قبلاً به او داده بودیم } به او بخشودیم و همه را از شایستگان قرار دادیم (۷۲)

(۲۱) سوره انبیاء (آیه ۷۳): وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا غَابِرِينَ ﴿۷۳﴾: و آنان را پیشوایانی قرار دادیم که به فرمان ما { مردم را } هدایت می کردند و به ایشان انجام دادن کارهای نیک و برپاداشتن نماز و دادن زکات را وحی کردیم و آنان پرستنده ما بودند (۷۳)

(۲۹) سوره عنكبوت (آیه ۲۷): وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۲۷﴾: و اسحاق و یعقوب را به او عطا کردیم و در میان فرزندانش پیامبری و { آوردن } کتاب { را } ارث { قرار دادیم و در دنیا پاداشش را { با گفته شدن این جمله: ابراهیم بود که کلمه توحید را در پی خود سخنی جاویدان کرد، } به او بخشیدیم و قطعا او در آخرت [نیز] از شایستگان خواهد بود (۲۷)

در سوره های شعرا ، هود ، نمل ، انعام ، صافات و زخرف نیز در مورد حضرت ابراهیم (ع) آیاتی می بینیم.

(۲) سوره بقره (آیه ۶۲): إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۶۲﴾: کسانی که { به ادیان ابراهیمی و اسلام خالص طبق فرموده خدا در قرآن } ایمان آوردند و کسانی که به آئین یهود گرویدند و { همچنین آئین های } نصارا و صابئان (پیروان یحیی) هر کدام که به خدا و روز بازپسین ایمان آورده و کاری شایسته انجام دهند، پاداششان نزد پروردگارشان مسلم است، و { در روز قیامت } نه ترسی بر آنهاست و نه اندوهگین می شوند. (۶۲)

۲) بقره (آیه ۱۲۴): *وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿۱۲۴﴾* و چون ابراهیم را پروردگارش با کلماتی بیازمود و وی آن همه را به انجام رسانید *{پروردگارش به او}* فرمود: *من تو را پیشوای مردم قرار دادم [ابراهیم] پرسید {بعد از من آیا کسی} از دودمانم {نیز پیشوای مردم خواهد شد، خداوند} فرمود {آری دادگرنش، ولی} پیمان من به بیدادگران نمی‌رسد!* (۱۲۴)

۲) بقره (آیه ۱۲۵): *وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَا وَانْخَبُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلِّينَ وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿۱۲۵﴾* و چون خانه [کعبه] را برای مردم محل اجتماع و [جای] امنی *{برای طواف کنندگان و معتکفان و استراحتگاه زوار برای عبادت و خوردن و نوشیدن}* قرار دادیم *{و به آنها گفتیم}* در مقام ابراهیم نمازگاهی برای خود اختیار کنید و به ابراهیم و *{فرزندش}* اسماعیل فرمان دادیم که خانه مرا برای طواف کنندگان و معتکفان و رکوع و سجود کنندگان پاکیزه کنید *{پس از اول خانه کعبه محل عبادت و قبله مؤمنین بوده است}* (۱۲۵)

۲) بقره (آیه ۱۲۶): *وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَن كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿۱۲۶﴾* و چون ابراهیم گفت پروردگارا این [سرزمین] را شهری امن گردان و مردمش را هر کس از آنان که به خدا و روز بازپسین ایمان بیاورد از فرآورده‌ها *{فراوان و ارزان}* روزی بخش *{و از معادنی که در زمین است؛ فراوان نعمتشان گردان!، خداوند}* فرمود و هر کس کفر بورزد اندکی *{از آن نعمتها}* برخوردارش می‌کنم سپس *{هنگام حسابرسی در روز قیامت}* او را با خواری به سوی عذاب آتش [دوزخ] می‌کشانم و چه بد سرانجامی است *{در آتش جهنم بودن}*! (۱۲۶)

۲) بقره (آیه ۱۲۷): *وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۲۷﴾* و هنگامی که ابراهیم و اسماعیل پایه‌های خانه [کعبه] را بالا می‌بردند *{می‌گفتند}* ای پروردگار ما *{به خاطر ساختن این خانه امن برای عبادتگاه تو، توبه از بتپرستی را}* از ما بپذیر که درحقیقت تو شنوای دانایی (۱۲۷)

توضیح: *{پس به شهادت آیات فوق الذکر اولین خانه که برای عبادتگاه خدای واحد ساخته شده «کعبه» است (توسط حضرات ابراهیم و پسرش حضرت اسمعیل) و قبل از ابراهیم نیز همه بی‌دین و یا بت پرست بوده و عبادتگاهشان نیز بتکده بوده است! پس حضرت ابراهیم اقامه نماز برای خدای واحد را در جهان پایه ریزی نموده و قبل از او هیچ موحدی نبوده که برای نهاد وحدانیت خدا قبله داشته باشد! پس حالا ببینیم تاریخچه ساخت بیت المقدس چیست:*

به گزارش مشرق نیوز ، بیت المقدس در تمام روی زمین تنها نقطه‌ای است که در نظر پیروان سه دین بزرگ الهی و آسمانی «مسلمانان ، یهود و نصاری» در نهایت درجه قداست و ارزش معنوی است و به همین جهت همیشه مورد توجه آن‌ها بوده است .

حضرت داوود(ع) به فرمان خداوند به ساختن بنای (قدس) یعنی خانه خدا اقدام کرد ، چون این قضیه در سنین پیری و سال‌های آخر عمر وی اتفاق افتاد ، فرصت اجرای کامل بنای خانه خدا برایش باقی نماند ، به همین سبب به وی ندا رسید که تکمیل بنای خانه را به فرزندت سلیمان وا گذاشتم ، اینجا بود که حضرت سلیمان(ع) را به جانشینی خویش و به پادشاهی بنی اسرائیل منصوب و به آنان اعلام کرد ، خداوند به من فرمان داده بود تا برایش خانه مقدس بسازم ، اما مشیت الهی چنین تعلق گرفته که خانه را فرزندم سلیمان که وارث و جانشین من است به اتمام رساند . پس ساختن قدس بعد از کعبه و توسط نواده‌های حضرت ابراهیم شروع شده و توسط نبیره اش سلیمان ساخته شده {

به این ترتیب حضرت داوود(ع) بنای معبد بیت المقدس را آغاز و در زمان حضرت سلیمان(ع) به نام معبد یا هیکل سلیمان به پایان رسید ، بر اساس گزارش تورات ، تکمیل بنای این معبد مقدس در مدت هفت سال بین سال های ۹۶۱ تا ۹۶۷ قبل از میلاد ، صورت گرفته است . بنابراین مسجد الاقصی حرم دوم موحدان مؤمن است (1) . {حرم دوم یعنی بعد از کعبه که اولین خانه خدا بوده، قدس محل عبادت یهودیان شده است!}

این مکان مقدس ، در هجوم نبوکد نصر (بخت النصر) ویران شد و در اواخر قرن ششم {قبل از میلاد باید باشد} و در عصر کوروش هخامنشی مجدداً با نام بیت همیقداش دوم بنا شد تا اینکه هفتاد سال پس از میلاد مسیح توسط (تیتوس) سردار رومی به کلی ویران شد و برای بار سوم در زمان کنستانتین ، امپراطور روم تجدید بنا شد و به تدریج تغییرات و اضافاتی بر آن داده شد(2).

دیوار غربی حرم شریف در بیت المقدس به نام دیوار ندبه خوانده می‌شود ، «قبة الصخره» در داخل حرم است ، طبق آثار اسلامی ، پیغمبر اکرم(ص) در شب معراج از آنجا به آسمان عروج کرده است . در داخل دیوار ندبه از طرف صحن حرم دیوار «براق» نامیده می‌شود و این دیوار قسمتی از دیوار غربی هیکل سلیمان را نیز تشکیل می‌دهد .

روی این اصل دیوار ندبه یا دیوار براق که در فرهنگ یهود به نام حصار غربی معروف است و می‌گویند این دیوار آخرین بازمانده حصارهای دومین بیت «همیقداش» بیت المقدس است که از سال ۷۰ میلادی که خانه خدا به دست «تیتوس» سردار رومی ویران شد ، این حصار به مقدس‌ترین مکان برای قوم یهود مبدل شد ، زیرا که قوم یهود در دوران پراکندگی خود پیوسته به سوی بیت المقدس نماز می‌گذارده و در داخل آن به نماز و عبادت می‌پرداخته‌اند(3) . پایان نقل قول از مشرق نیوز .

یک سؤال منطقی : حضرت محمد (ص) در سال عام الفیل (سال حمله ابرحه به مکه) متولد شده و در مکه در جوار کعبه اولین خانه خدا می‌زیسته ، و به نقل از اداره پاسخگویی آستان قدس رضوی: در ۳۰ سالگی اختلاف قبایل اعراب را هنگام نصب حجر الاسود حل کرده است! ، و در چهل سالگی در همان شهر نیز به پیامبری دین اسلام مبعوث شده و از طریق وحی شدن آیات قرآن بر او میدانسته حضرت ابراهیم اولین پیامبر موحد ؛ کعبه را

ساخته ، پس چرا به سوی قدس که صدها کیلومتر از مکه فاصله داشته و صدها سال بعد از کعبه به دست پادشاهان بنی اسرائیل ساخته شده و قبله قوم و دین یهود نیز بوده ؛ نماز می خوانده ؟

(۱۷) اسراء (آیه ۱: سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿۱﴾: شناور است آن که شبی بنده اش {داود از پیامبران بنی اسرائیل} را از مسجد الحرام به مسجد الاقصی که پیرامونش را {بدرختان میوه پرتقال و زیتون} برکت داده ایم سیر داد تا از نشانه های خود به او بنمایانیم ، {تا در آنجا معبدی برای قومش بنا کند تا همه بدانند} که او شنوا و بیناست (۱)

توضیح: {در سوره اسراء قرآن بزرگ: علامه بر آیات همین سوره آیات شاهد و ادله تاریخی نیز در مورد تأویل فوق وجود دارند}

(۱۷) اسراء (آیه ۲: وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِن دُونِي وَكَيْلًا ﴿۲﴾: و {قبل از کتاب زیور دادن به داود} کتاب آسمانی {تورات} را به موسی دادیم و آن را برای فرزندان اسرائیل رهنمودی گردانیدیم که زنهار غیر از من کارسازی {برای خود} مگیرید {و بدانید تمام کارها توسط انرژی مطلق انجام می شود} (۲)

(۱۷) اسراء (آیه ۳: ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿۳﴾: [ای] فرزندان کسانی که با {کشتی} نوح برداشتیم {و از غرق شدن نجات دادیم ، بدانید} که او {= داود} بنده ای سپاسگزار بود {و مثل شما ناسپاس نبود} (۳)

(۱۷) اسراء (آیه ۴: وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوقًا كَبِيرًا ﴿۴﴾: ما به بنی اسرائیل در کتاب (تورات) اعلام کردیم که دوبار در زمین فساد خواهید کرد، و برتری جوئی بزرگی خواهید نمود. (۴)

(۱۷) اسراء (آیه ۵: فَإِذَا جَاء وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿۵﴾: هنگامی که نخستین وعده {ما} فرا رسد مردانی پیکارجو {= بخت النصر} را بر شما می فرستیم {تا شما را درهم کوبند و برای بدست آوردن افراد شما} خانه ها را جستجو می کنند، و این وعده ای است قطعی. (۵)

(۱۷) اسراء (آیه ۶: ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿۶﴾: پس {از گذشت چندین سال و تعویض شدن نسلها} دوباره شما را برآنان چیره می کنیم و شما را با اموال و پسران یاری می دهیم و {برای تحقق یافتن این وعده ، در حقیقت با تولید مثل سریع} نفرات شما را بیشتر می گردانیم {تا بدانید} (۶)

(۱۷) اسراء (آیه ۷): **إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَيَلْبَسُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ﴿۷﴾**: اگر نیکی کنید به خود نیکی کرده‌اید و اگر بدی کنید به خود بُد کرده‌اید، ولی شما عبرت نخواهید گرفت! و چون تهدید آخر فرا رسد مردان بیکارجوی دیگری چون تیتوس سردار رومی را مأمور می‌کنیم! تا شما را {با شکست سختی} اندوهگین کنند و در معبد {شما} چنانکه بار اول {به زور} داخل شدند {باز هم به زور} درآیند و بر هرچه دست یافتند؛ یکسره نابود کنند.

(۷)

(۱۷) اسراء (آیه ۸): **عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمُ وَإِنْ عُذْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ﴿۸﴾**: {بعد از تهدید آخر وقتی رسد که فرستاده موعود سوره بینه برای تأویل کردن متشابهات قرآن و معرفی دین اسلام خالص می‌آید} امید است که پروردگارتان به شما رحم کند و {به او ایمان آورید} اگر {از اسلام خالصی که فرستاده موعود معرفی می‌کند} بازگردید {ما نیز به عملی کردن وعده عذاب} باز می‌گردیم و {خواهید دید که چگونه} دوزخ را برای کافران زندان قرار دادیم

(۸)

(۲) بقره (آیه ۱۲۸): **رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۲۸﴾**: پروردگارا ما را تسلیم خود قرار ده و از نسل ما امتی فرمانبردار خود {پدید بیاور} و {حقیقت} آداب دینی ما را به ما نشان ده و {گناهان نادانی ما را} بر ما ببخشای که تویی توبه‌پذیر مهربان

(۱۲۸)

(۲) بقره (آیه ۱۲۹): **رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۲۹﴾**: پروردگارا در میان آنان {= فرزندان ابراهیم} فرستاده‌ای از خودشان برانگیز تا آیات تو را برآنان بخواند و کتاب و حکمت به آنان بیاموزد و پاکیزه‌شان کند زیرا که تو خود عزیز حکیمی

(۱۲۹)

(۲) بقره (آیه ۱۳۰): **وَمَنْ يَرْغَبْ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۱۳۰﴾**: و {در بین فرزندان ابراهیم} چه کسی جز آنکه به سبک‌مغزی گراید از آیین ابراهیم روی برمی‌تابد، و ما او را در این دنیا {به پیغمبری} برگزیدیم و البته در آخرت {نیز} از شایستگان خواهد بود

(۱۳۰)

(۲) بقره (آیه ۱۳۱): **إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمَ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۳۱﴾**: هنگامی که پروردگارش به او فرمود تسلیم شو، گفت: {من از وقتی که اولین ذره وجودم تشکیل شد} به پروردگار جهانیان تسلیم شدم

(۱۳۱)

(۲) بقره (آیه ۱۳۲): وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۲﴾: و ابراهیم و یعقوب پسران خود را به همان [آیین] سفارش کردند [و هر دو در وصیتشان چنین گفتند] ای پسران من خداوند برای شما این دین را برگزید پس البته نباید جز مسلمان بمیرید (۱۳۲)

(۲) بقره (آیه ۱۳۳): أَمْ كُنتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۳﴾: آیا وقتی که یعقوب را مرگ فرا رسید حاضر بودید؟، هنگامی که به پسران خود گفت: پس از من چه را خواهید پرستید، گفتند: معبود تو و معبود پدران ابراهیم و اسماعیل و اسحاق معبودی یگانه را می پرستیم {که انرژی مطلق است و همه چیز را او آفریده و باز هم خواهد آفرید و در نهایت نیز به سوی او خواهیم رفت} و در برابر او تسلیم هستیم (۱۳۳)

(۲) بقره (آیه ۱۳۴): تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۳۴﴾: آن جماعت را روزگار به سر آمد، دستاورد آنان {هرآنچه بود در امواج انرژی روحشان نوشته شد} برای آنان، و دستاورد شما {هرآنچه باشد} برای شماست، و از آنچه آنان می کرده اند شما بازخواست نخواهید شد (۱۳۴)

توضیح: {تا اینجا قطعاً قبله اول مسلمین جهان خانه کعبه بوده است!، و به استناد آیه ۱۲۸ سوره بقره، حقیقتاً! باید گفت به علت نا آگاهی مردم جهان مخصوصاً مسلمین، ما تا کنون (امروز در قرن بیست و یکم) از حقیقت آداب دینی خود بی اطلاع بوده ایم! زیرا طبق فرموده آیه ۷ سوره آل عمران براساس یافته های «راسخان در علم» متشابهات قرآن را تأویل نکردیم تا آیات قرآن بالغ شوند و حقایق را آشکار نمایند، لذا تاکنون احکام دوران جاهلیت را در زندگی و محاکم قضایی به عنوان قانون اجرا کرده ایم، و به همین دلیل در آیه ۱۳۴ با کلمات روشن می فرماید: آن جماعت را روزگار بسر آمد، دستاورد آنان برای آنان و دستاورد شما برای شماست! و از آنچه آنان می کرده اند شما بازخواست نخواهید شد، و در آیه ۱۵۱ بقره این مسائل را واضح تر گفته و در آیه ۱۳۵ بعدی خطاب به فرستاده موعود (=سوره بینه قرآن و کلیه کتب آسمانی دیگر ادیان)، می فرماید:

(۲) بقره (آیه ۱۳۵): وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۳۵﴾: و {اهل کتاب زمان گذشته از علم و دانش بی خبر بودند که} گفتند: یهودی یا مسیحی باشید تا هدایت یابید. {ای فرستاده موعود} بگو: بلکه {من با علم و دانش بر} آیین ابراهیم حق گرا [هستم] و {می گویم} وی از مشرکان نبود (۱۳۵)

(۲) بقره (آیه ۱۳۶): قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۶﴾ بگویند ما به خدا و به آنچه بر ما نازل شده و به آنچه بر ابراهیم و اسحاق و یعقوب و اسباط نازل آمده و به آنچه به موسی و عیسی داده شده و به آنچه به همه پیامبران از سوی پروردگارشان داده شده ایمان آورده‌ایم، میان هیچ‌یک از ایشان فرق نمی‌گذاریم و در برابر فرمان او در کتاب قرآن بزرگ تسلیم هستیم (۱۳۶)

(۲) بقره (آیه ۱۳۷): فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۳۷﴾ پس اگر آنان [هم] به آنچه شما بدان ایمان آورده‌اید ایمان آوردند قطعاً هدایت شده‌اند ولی اگر روی برتافتند جز این نیست که سر ستیز با تو و کتابت را دارند و به زودی خداوند که انرژی مطلق آگاه بر امور است برای از بین بردن شر آنان را از تو، کفایت خواهد کرد، که او شنوای داناست (۱۳۷)

(۲) بقره (آیه ۱۳۸): صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿۱۳۸﴾ این است نگارگری الهی (برای اصلاح دین مردم امروز) و کیست خوش‌نگارتر از خدا و ما (برای قدردانی از همین کارها) او را پرستندگانیم (۱۳۸)

{پس آمدن ادیان مختلف و در نهایت آمدن فرستاده موعود با کتاب قرآن بزرگ و دین اسلام خالص طرح و برنامه و یا نگارگری خداوند بوده، و می‌گوید: اگر روی برتافتند جز این نیست که سر ستیز با تو و کتابت را دارند. آیا عجیب نیست؟ لطفاً به آیات ذیل نیز دقت کنید که چه می‌گویند}

(۲) بقره (آیه ۱۳۹): قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿۱۳۹﴾ بگو آیا درباره خدا (که انرژی مطلق است) با ما بحث و گفتگو می‌کنید با آنکه او پروردگار ما و پروردگار شماست و کردارهای ما از آن ما و کردارهای شما از آن شماست و ما برای او اخلاص می‌ورزیم (۱۳۹)

(۲) بقره (آیه ۱۴۰): أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ قُلْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةَ عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۴۰﴾ یا می‌گویید ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط [دوازده‌گانه] یهودی یا نصرانی بوده‌اند! بگو آیا شما بهتر می‌دانید یا خدا؟ و کیست ستمکارتر از آن کس که شهادتی از خدا را که در آیات ۴۹ سوره مریم، و ۲۶ و ۲۷ و ۲۸ سوره زخرف داده در نزد خویش پوشیده دارد؟ و یقیناً خدا از آنچه می‌کنید غافل نیست (۱۴۰)

(۲) بقره (آیه ۱۴۱): تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴۱﴾ {بگو} آن جماعت را روزگار سپری شد! {و مُردند و به خدا پیوستند}، برای ایشان است آنچه به دست آورده‌اند، و برای شماست آنچه به دست آورده‌اید!، و از آنچه آنان می‌کرده‌اند شما بازخواست نخواهید شد (۱۴۱)

(۲) بقره (آیه ۱۴۲): سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَن قِبَلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلِ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۴۲﴾ {ای فرستاده موعود سوره بینه: آگاه باش} به زودی مردم کم خرد {قومت} خواهند گفت: چه چیز آنان را از قبله‌ای که بر آن بودند رویگردان کرد، بگو مشرق و مغرب از آن خداست {او همه جاهست به هر طرف نمازگزارى خانه خداست و او} هر که را خواهد به راه راست هدایت می‌کند (۱۴۲)

(۲) بقره (آیه ۱۴۳): وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِّتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعِ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۴۳﴾ و بدین گونه {قوم ایرانی} شما را امتی میانه قرار دادیم تا بر مردم {جهان} گواه باشید و {محکمت قرآنی که محمد} پیامبر {اول اسلام آورده نیز} بر شما گواه باشد و قبله‌ای را که {مدتی} بر آن بودی مقرر نکردیم جز برای آنکه کسی را که از پیامبر {اول اسلام} پیروی می‌کند از آن کس که از عقیده خود برمی‌گردد {و از تو پیامبر دوم اسلام پیروی می‌کند} بازشناسیم، هرچند {به سوی کعبه نماز خواندن} جز بر کسانی که خدا {آنان را به ایمان} هدایت کرده سخت گران بود و خدا بر آن نبود که ایمان شما {مردم} را ضایع گرداند. زیرا خدا [نسبت] به مردم دلسوز و مهربان است (۱۴۳)

(۲) بقره (آیه ۱۴۴): قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴۴﴾ ما {با اکره} گردانیدن رویت در آسمان را نیک می‌بینیم پس {برودی} تو را به قبله‌ای که بدان خشنود شوی برگردانیم، پس {فعلاً} روی خود را به سوی مسجدالحرام کن و هر جا بودید روی خود را به سوی آن بگردانید، درحقیقت اهل کتاب نیک می‌دانند که این {قبله قراردادن کعبه تاکنون} از جانب پروردگارشان {درست بود و امروز نیز قبله جدید} درست است و خدا از آنچه می‌کنند غافل نیست (۱۴۴)

(۲) بقره (آیه ۱۴۵): وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَّا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتِهِمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنْ ائْتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِّن بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۴۵﴾ و اگر هر گونه معجزه‌ای برای اهل کتاب بیاوری {آنها} قبله تو را پیروی نمی‌کنند و تو [نیز] پیرو قبله آنان نیستی

و خود آنان نیز پیرو قبله یکدیگر نیستند! و پس از علمی که تو را برای تأویل کردن آیات قرآن و نوشتن کتاب قرآن بزرگ حاصل کرده‌ام اگر از هوسهای ایشان پیروی کنی در آن صورت جدا از ستمکاران خواهی بود (۱۴۵)

۲) بقره (آیه ۱۴۶): الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱۴۶﴾ کسانی که به ایشان کتاب آسمانی انجیل داده‌ایم، همان گونه که پسران خود را می‌شناسند او را مسیحی که پدر در وجودش ساکن بود یا خود روح القدس می‌شناسند و مسلماً گروهی از ایشان حقیقت را نهفته می‌دارند که می‌گویند: عیسی مسیح پسر خداست و خودشان می‌دانند که دروغ می‌گویند (۱۴۶)

۲) بقره (آیه ۱۴۷): الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۱۴۷﴾ روح القدس بودن عیسی حق است و از جانب پروردگار توست پس مبادا در روح القدس بودن عیسی و روح القدس بودن خودت از تردیدکنندگان باشی (۱۴۷)

۲) بقره (آیه ۱۴۸): وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ هُوَ مُوَلِّبُهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۴۸﴾ و برای هر کسی قبله‌ای است که وی روی خود را به آن [سوی] می‌گرداند، پس لازم نیست قبله معینی داشته باشید! فقط در کارهای نیک بر یکدیگر پیشی بگیرید، هر کجا که باشید هر قبله‌ای داشته باشید خداوند روح همگی شما را [به سوی خود باز] می‌آورد، درحقیقت خدا بر همه چیز تواناست (۱۴۸)

۲) بقره (آیه ۱۴۹): وَمَنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۴۹﴾ واز هر کجا بیرون آمدی! که سر و بدن خود را با آب و صابون شسته‌ای، دیگر لازم نیست غسل کنی و یا برای اقامه نماز وضو بگیری پس روی خود را به سوی مسجد الحرام یا هر سمتی بگردان و البته این سخن: النظافت من الایمان حق است و از جانب پروردگار تو است و خداوند از آنچه می‌کنید غافل نیست (۱۴۹)

۲) بقره (آیه ۱۵۰): وَمَنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۵۰﴾ و از هر کجا بیرون آمدی! که دست خود را با آب و صابون شسته‌ای، بدون وضو و تیمم و غسل برای اقامه نماز روی خود را به سمت مسجد الحرام یا هر سمتی بگردان و هر کجا بودید! گناه نیست که برای بول کردن ایستاده یا نشسته رویهای خود را به سوی آن قبله کعبه بگردانید، تا برای مردم ناگاه

مسلمان جهت عیب جویی { بر شما حجتی نباشد، غیر از ستمگران نشان } که از شکست دین شما مأیوس شده/اند { پس از آنان نترسید و از من بترسید تا نعمت خود را بر شما کامل گردانم و باشد که هدایت شوید (۱۵۰)

۲) بقره (آیه ۱۵۱): كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۱۵۱﴾ همان طور که در میان شما فرستاده‌ای از {جنس و قوم} خودتان روانه کردیم {که هم/کنون تأویل درست و علمی} آیات ما را بر شما می‌خواند و شما را {از هرگونه پلیدی و آلودگی میکربی} پاک می‌گرداند و به شما کتاب و حکمت می‌آموزد و آنچه را {از دین} نمی‌دانستید به شما یاد می‌دهد (۱۵۱)

۲) سوره بقره (آیه ۱۵۲): فَادْكُرُونِي أذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُون ﴿۱۵۲﴾ پس {در اول هرکار با گفتن: بسم الله الرحمن الرحيم} مرا یاد کنید تا شما را یاد کنم و شکرانه‌ام را {بناز} به جای آرید و با من ناسپاسی نکنید. (۱۵۲)

۲) سوره بقره (آیه ۱۵۸): إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿۱۵۸﴾ در حقیقت صفا و مروه از شعایر خداست پس هر که خانه [خدا] را حج کند یا عمره گزارد بر او گناهی نیست که میان آن دو سعی به جای آورد، و هر که افزون بر فریضه {حج و صفا و مروه، در تمام طول زندگی خود} کار نیکی کند {بهبتر است و} خدا حق شناس و داناست (۱۵۸)

۲) سوره بقره (آیه ۱۵۹): إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ﴿۱۵۹﴾ کسانی که نشانه‌های روشن و رهنمودی را که {برای تأویل کردن متشابهات قرآن از طریق وحی} فرو فرستاده‌ایم، بعد از آنکه آن را برای مردم در کتاب {قرآن بزرگ} توضیح داده‌ایم نهفته می‌دارند، آنان را خدا لعنت می‌کند و لعنت‌کنندگان {و فرشتگان نیز} لعنتشان می‌کند (۱۵۹)

۲) سوره بقره (آیه ۱۶۰): إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۶۰﴾ مگر کسانی که {از پنهان نمودن مفهوم حقیقی آیات} توبه کردند و {عمل خود را} اصلاح نمودند و {حقیقی را که از آیات و متشابهات قرآن فهمیده‌اند بی‌کم و کاست} آشکار کردند، پس بر آنان خواهم بخشود و من توبه‌پذیر مهربانم (۱۶۰)

۲) سوره بقره (آیه ۱۶۱: إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿۱۶۱﴾: کسانی که کافر شدند و در حال کفر مردند لعنت خدا و فرشتگان و تمام مردم بر آنان باد (۱۶۱)

۲) سوره بقره (آیه ۱۶۲: خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿۱۶۲﴾: در آن [لعنت] جاودانه بمانند نه {در جهنم از} عذابشان کاسته گردد و نه {به زمین برگردانیده می شوند تا برای توبه کردن} مهلت یابند (۱۶۲)

۲) سوره بقره (آیه ۱۶۳: وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿۱۶۳﴾: خدای شما {انرژی مطلق} خدایی است یگانه {که همه چیز را او به وجود آورده. پس} نیست خدائی مگر بخشاینده و مهربان است. (۱۶۳)

۲) بقره (آیه ۱۷۷: لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿۱۷۷﴾: نیکوکاری آن نیست که روی خود را {برای نماز} به سوی مشرق و مغرب بگردانید، بلکه نیکی آن است که کسی به خدا و روز بازپسین و فرشتگان و کتاب [آسمانی] و پیامبران ایمان آورد و مال [خود] را با وجود دوست داشتنش به خویشاوندان و یتیمان و بینوایان و در راه ماندگان و گدایان و در [راه آزاد کردن] بندگان بدهد و نماز را برپای دارد و زکات را بدهد و آنان که چون عهد بستند {انرا محترم شمرده و} به عهد خود وفاداراند و در سختی و زیان و به هنگام جنگ شکیبایانند، آنانند کسانی که {در طول زندگی خود همیشه} راست گفته اند و آنان همان پرهیزگارانند (۱۷۷)

پس احکام صحیح دین اسلام آنچه که تا کنون ناآگاهان سنتی می گفتند نیست!، بلکه همان است که مردم کشورهای لائیک ولی آگاه به علم و دانش و محسنات ورزش و نرمش برای سلامتی خود و پاک نگه داشتن وجود خود از آلودگی به میکرب و باکتری می کنند! و همچنین «قوانین حقوق بشر سازمان ملل» را که توسط «راسخان در علم» تدوین شده است؛ قبول دارند، و از نظر دین نیز باید قبول کنیم: در زمانی که علم و دانشی به قوانین طبیعت و اجتماعات مدنی نبوده، پیغمبران گذشته قطعاً مقداری از مردم قوم خود باهوشتر بوده و از طریق وحی نیز چیزهای درک کرده و مردم را نصایح بهتری نسبت به پیامبر قبل از خود کرده اند، و فرستاده موعود سوره بینه نیز چون در قرن بیست و یکم و در زمان شکوفایی علم و دانش آمده، و تا حدودی به آنها

آگاهی دارد لذا سنگ تمام گذاشته و بر اساس یافته‌های «راسخان در علم» کلیه متشابهات قرآن را تأویل علمی نموده و حقایق را روشن ساخته است.

با معرفی شدن «انرژی مطلق» به‌عنوان «خداوند بزرگ» و «دین اسلام خالص» در کتاب «قرآن بزرگ» می‌بینیم که تعالیم قرآن از دانشمندان نیز پیشی گرفته و ثبت شدن کلیه گفتار و کردار و پندارمان در روحمان را عامل دخالت معنوی این عوامل بر سرنوشت دنیوی و آخروی ما دانسته است، که چون از طریق علم کوانتم به موضوع بنگریم می‌بینیم آنها هم یک امر علمی مورد قبول می‌باشد! اما حالا که از قوانین علمی و حقیقت آیات تأویل شده قرآن در کتاب «قرآن بزرگ» مطلع شده‌ایم عرض می‌کنم: خدا به صورت ذرات امواج انرژی باکره که هنوز به چیزی تبدیل نشده و همچنین به صورت ذرات سی. پی. اچ. که به چیزی تبدیل شده است در همه جا هست حتی در وجود ما و «بقیة الله» نیز امواج انرژی باکره! و فرشتگان و ارواح، به‌صورت انرژی تاریک در عرش مانند پوست هندوانه بر جهان مادی ما محیط می‌باشد! پس به هر طرف نماز گزاریم صحیح است.

در مورد موضوع دو قبله احادیثی در اینترنت نوشته شده، از جمله روزنامه مشرق در کد خبر ۱۷۴۹۷۲ تاریخ انتشار ۱۳ آذر ۱۳۹۱، لطفاً ملاحظه فرمایید.

از رادیو ایران شنیدم که گوینده رادیو براساس ترجمه محکمت آیه ۱۴۲ و ۱۴۴ سوره بقره؛ که در قرآنها نوشته شده؛ نگاه کردن به آسمان و تغییر قبله را به حضرت محمد (ص) نسبت می‌داد! در صورتیکه آیات تأویل شده فوق‌الذکر با دلیل و برهان خطاب به فرستاده موعود در قرن بیست و یکم هستند، زیرا امروز فرستاده موعود از طریق علم و دانش می‌داند به هر طرف رو کند بسوی خداست و دلیلی ندارد که رو به قبله خاصی نماز بخواند!، پس از اول تا امروز قبله مسلمین خانه کعبه ساخته شده به دست حضرت ابراهیم بوده، و بعد از این هم مردم آزاد هستند رو به کعبه یا هرجهتی که مناسب مکان اقامه نماز باشد نماز بخوانند.

(۲۷) نمل (آیه ۷۵: وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿۷۵﴾ و هیچ پنهانی در آسمان و زمین نیست مگر اینکه در کتابی روشن *به‌نام لوح محفوظ یا روح‌القدس و یا کتاب قرآن بزرگ*، درج شده است (۷۵)

(۲۷) نمل (آیه ۷۶: إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقْضُ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۷۶﴾ بی‌گمان این قرآن *بزرگ* بر فرزندان اسرائیل بیشتر از آنچه را که آنان در باره‌اش اختلاف دارند حکایت می‌کند (۷۶)

۲۷) نمل (آیه ۷۷: وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۷۷﴾: و به راستی که آن رهنمود و رحمتی برای مؤمنان است (۷۷)

۲۷) نمل (آیه ۷۸: إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿۷۸﴾: در حقیقت {با تأویل آیات قرآن در کتاب قرآن بزرگ و روشن شدن اینکه: همه ادیان ابراهیمی از ریشه دین اسلام هستند و از یک کتاب در لوح محفوظ بر پیامبران نازل شده‌اند یعنی:} پروردگار تو طبق حکم خود میان آنان داوری می‌کند و اوست شکست‌ناپذیر دانا (۷۸)

۲۷) نمل (آیه ۷۹: فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿۷۹﴾: پس {ای بهنام، که فرستاده موعود در کتب تورات و انجیل و قرآن هستی} بر خدا توکل کن که {روح} تو واقعا {روح القدس است، تو روح القدسی و} برحق آشکاری (۷۹)

۲۷) نمل (آیه ۸۰: إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿۸۰﴾: {ای فرستاده موعود سوره بینه} مسلماً تو نمی‌توانی صدای خود را به گوش مردگان برسانی، و نمی‌توانی سخنت را به گوش کران {برسانی، مخصوصاً} هنگامی که {مردم قومت خودشان را به‌کری زده و دانسته از تو} روی برگردانند و دور شوند. (۸۰)

بهنام: {پس خداوند در مورد آوردن فرستاده موعود تمام کتب آسمانی عمل کرده، و به همین علت در مورد تمام مسائل امروز جهان! قرآن روشنگری می‌نماید، مثلاً آیاتی که اخیراً دیدید، مشخصاً اشاره به اختلافات امروز اسرائیل با مسلمانان دارد، و با مشخص شدن اینکه تمام ادیان گذشته مقدمه تکمیل شدن دین اسلام معرفی شده در کتاب قرآن بزرگ بوده‌اند! یعنی: امروز همه ادیان ابراهیمی موجود از جمله؛ ادیان یهودیت و مسیحیت و مذاهب مختلف اسلام، مربوط به دوران جاهلیت هستند و با توجه به تکامل یافتن همه چیز در قرن بیست و یکم دیگر غیر عقلانی می‌باشند و باید منسوخ شوند! بدین ترتیب خداوند بفرموده آیه ۷۸ میان اختلافات کلیه ادیان داوری کرده و با مشخص شدن دلایل تاریخی و شواهد قرآنی مسجد الاقصی! و معرفی شدن دین اسلام خالص مورد نظر خداوند در کتاب «قرآن بزرگ» باید همه ادیان از احکام تاریخ گذشته خود دست بکشند و با قبول کردن دین مدرن «اسلام خالص» از قوانین «حقوق بشر» تابعیت نمایند، آن موقع هر دو قوم فلسطین و بنی اسرائیل که تاریخ و ریشه مشترکی نیز دارند می‌توانند با مرکزیت اورشلیم یک کشور با یک دین واحد داشته باشند!، و خواهید دید که منظور خداوند حکومت های جمهوری پارلمانی دموکراتیک می‌باشند، که تمام ملل پیشرفته و آگاه به علوم زمان و قوانین طبیعت و حقوق بشر، هم‌اکنون قبولش دارند! و اجرا

می‌کنند و قطعاً اساسنامه پیشنهادی خداوند بزرگ در کتاب قرآن بزرگ کاملتر از اساسنامه کشورهای مدرن امروز جهان نیز خواهد بود.

۶) سوره انعام (آیه ۷۴: وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أزرَ اتَّخِذْ أَصْنَامًا آلِهَةً إِنِّي أَرَكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۷۴﴾ و [یاد کن] هنگامی را که ابراهیم به پدر خود آزر گفت: آیا بتان را که ساخت خودتان است {خدایان [خود] می‌گیری؟} او بی‌هیچ دلیل و منطقی، پرستش می‌کند، من همانا تو و قوم تو را در گمراهی آشکاری می‌بینم (۷۴)

۶) سوره انعام (آیه ۷۵: وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿۷۵﴾ و این گونه {شد که شبی تاریک} ملکوت آسمانها و زمین را به ابراهیم نمایانندیم تا از جمله یقین‌کنندگان باشد (۷۵)

۶) سوره انعام (آیه ۷۶: فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ ﴿۷۶﴾ پس چون شب بر او پرده افکند ستاره‌ای دید گفت: این پروردگار من است و آنگاه چون {صبح شد و به علت روشنایی خورشید دیگر آن ستاره دیده نشد، و گفتند} غروب کرد گفت غروب‌کنندگان را دوست ندارم (۷۶)

۶) سوره انعام (آیه ۷۷: فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لئن لم يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿۷۷﴾ و چون {دوباره شب شد و} ماه را در حال طلوع دید گفت: این پروردگار من است آنگاه چون {روز آمد} ناپدید شد، گفت: اگر پروردگارم مرا هدایت نکرده بود، قطعاً از گروه گمراهان بودم (۷۷)

۶) سوره انعام (آیه ۷۸: فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿۷۸﴾ پس چون خورشید را برآمده دید گفت: این پروردگار من است، این {از ستارگان و ماه} بزرگتر است و هنگامی که افول کرد گفت: ای قوم من من از آنچه [برای خدا] شریک می‌سازید بیزارم (۷۸)

۶) سوره انعام (آیه ۷۹: إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۷۹﴾ من {امروز} از روی اخلاص، پاکدلانه روی خود را به سوی کسی گردانیدم؛ که آسمانها و زمین را {به حق آفریده} و {پدید آورده است} و {آن روز که به آنها بگویند ناپدید شو ناپدید خواهند شد پس} من از مشرکان نیستم (۷۹)

۶) سوره انعام (آیه ۸۰: وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿۸۰﴾ و قومش با او به ستیزه پرداختند {ابراهیم} گفت: آیا با من در باره خدا محاجه می‌کنید و حال آنکه او مرا {به یگانه دانستنش} راهنمایی کرده است و من از آنچه شریک او می‌سازید بیمی ندارم، مگر آنکه پروردگارم چیزی بخواهد که من از آن بی‌خبرم، امروز دانش مردم در سایه {علم پروردگارم به هر چیزی احاطه یافته است، پس آیا {این مسائل را} متذکر نمی‌شوید (۸۰)

۶) سوره انعام (آیه ۸۱: وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۸۱﴾ و چگونه از آنچه شریک [خدا] می‌گردانید بترسم با آنکه شما خود از اینکه چیزی را شریک خدا ساخته‌اید که [خدا] دلیلی در باره آن بر شما نازل نکرده است نمی‌هراسید، پس اگر می‌دانید {بگویید تا من هم بدانم} کدام یک از [ما] دو دسته به ایمنی سزاوارتر است (۸۱)

۶) سوره انعام (آیه ۸۲: الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿۸۲﴾: کسانی که ایمان آورده و ایمان خود را به شرک نیالوده‌اند، آنان راست ایمنی {سزاور}، و ایشان راه‌یافتگانند (۸۲)

۶) سوره انعام (آیه ۸۳: وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿۸۳﴾ و آن {علم و دانش بر احوال ستارگان و ماه و خورشید} حجت ما بود که به ابراهیم در برابر قومش دادیم، {و باعطای پیامبری} درجات هر کس را که بخواهیم فرا می‌بریم، زیرا پروردگار تو حکیم داناست (۸۳)

۶) سوره انعام (آیه ۸۴: وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۸۴﴾ و به او اسحاق و یعقوب را بخشیدیم و همه را به راه راست درآوردیم، و نوح را از پیش راه نمودیم {که کشتی بسازد}، و از نسل او داوود و سلیمان و ایوب و یوسف و موسی و هارون را {پیامبری دادیم} و این گونه نیکوکاران را پاداش می‌دهیم (۸۴)

۶) سوره انعام (آیه ۸۵: وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿۸۵﴾ و {همچنین} زکریا و یحیی و عیسی و الیاس را، {از سوی خود پاداش دادیم و فرستاده گردانیدیم} که همه از {نیکوکاران} و شایستگان بودند (۸۵)

۶) سوره انعام (آیه ۸۶: وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيُسُفَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكَالَّذِينَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۸۶﴾: و {همچنین} اسماعیل و یسوع و یونس و لوط که {نیکوکار بودند، پیامبر نمودیم و} جملگی را بر جهانیان برتری دادیم (۸۶)

۶) سوره انعام (آیه ۸۷: وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۸۷﴾: و از {میان} پدران و فرزندان و برادرانشان برخی را {علم و دانش فراوان آموختیم و آنان را که صالح و نیکوکار و با تقوا بودند، بر دیگران برتری دادیم} و {برخی از} آنان را {برای پیغمبری خود} برگزیدیم و به راه راست راهنمایی کردیم {منظور نجات یافتگان قوم نوح از غرق شدن: جمله خاندان ابراهیم (ع) تا نسل امروز است} (۸۷)

۶) سوره انعام (آیه ۸۸: ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۸۸﴾: این {روش و سنت} هدایت خداست که هر کس از بندگانش را بخواهد {علم و دانش می آموزد و} بدان {وسیله برای شناختن پروردگارش} هدایت می کند و اگر آنان {نیز مانند مشرکان به خدا} شرک ورزیده بودند!، قطعاً {اثرات و ثواب} آن چه {نماز و روزه و عبادت فراوان و خیرات و مبرات} انجام می دادند از دستشان می رفت! (۸۸)

۶) سوره انعام (آیه ۸۹: أُولَئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنَّبُوءَةَ فَاِنْ يَكْفُرْ بِهَا هُوَ لَا فَعْدَ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيُؤْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿۸۹﴾: آنان {که در آیات بالا برشمردیم} کسانی بودند که کتاب و داوری و نبوت بدیشان دادیم و اگر اینان {که برخدا شرک ورزیده اند} بدان {فرستاده موعود که از بین فرستادگان پیشین انتخاب کرده ایم} کفر ورزند {هلاکشان کنیم و} بی گمان گروهی [دیگر] را بر آن گماریم که بدان {فرستاده موعود} کافر نباشند (۸۹)

۶) سوره انعام (آیه ۹۰: أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَاهُمْ أَقْتَدِهِ قُلْ لَأَسْأَلَنَّكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرِي لِلْعَالَمِينَ ﴿۹۰﴾: اینان کسانی هستند که خدا {برای شناخت خداوند یکتا یا انرژی مطلق} هدایتشان کرده است، پس {ای فرستاده موعود} به هدایت آنان اقتدا کن بگو: من از شما هیچ مزدی براین [رسالت] نمی طلبم این {قرآن بزرگ که تأویل متشابهات قرآن است} جز تذکری برای جهانیان نیست {بابینش علمی بخوانید تا باورش کنید} (۹۰)

۶) سوره انعام (آیه ۹۱: وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ نَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿۹۱﴾: و آنگاه که [یهودیان] گفتند خدا چیزی {به نام کتاب} بر بشری نازل نکرده!، {قطعاً جاهل بودند و آن روز علم و دانش لازم را نداشتند و} بزرگی خدا را چنانکه باید نشناختند،

بگو: چه کسی آن کتابی را که موسی آورده است، نازل کرده [همان کتابی که] برای مردم روشنایی و رهنمود است [و] آن را به صورت طومارها درمی آورید، {و برخی} از آن {را} آشکار می خوانید {و بسیاری را پنهان می کنید، در صورتی که چیزی که نه شما می دانستید و نه پدرانتان همه از آن} به شما آموخته شد!، {ای فرستاده موعود} بگو: خدا همه کتابها را از لوح محفوظ برای زمانی مخصوص! انتخاب کرده و بفرستاده منتخب خود از بین مردم همان زمان وحی می نماید! آنگاه بگذار تا در ژرفای خود بسوزند و {به بازی [سرگرم] شوند! (۹۱)

۶) سوره انعام (آیه ۱۶۱: قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِثْلَ مَا مَلَئَتْهُ أَبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۶۱﴾ بگو آری پروردگارم مرا به راه راست همان دین اسلام که منظور نهایی خداوند از آوردن ادیان مختلف بوده {هدایت کرده است، دینی پایدار، آیین ابراهیم حق گرای و او هرگز} از مشرکان نبود! (۱۶۱)

۶) سوره انعام (آیه ۱۶۲: قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶۲﴾ بگو: در حقیقت نماز من و [سایر] عبادات من و زندگی و مرگ من برای {بندگی و پیوستن به} خدا پروردگار جهانیان است. (۱۶۲)

۶) سوره انعام (آیه ۱۶۳: لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿۱۶۳﴾ او را شریکی نیست و بر این {دلیل به یگانه دانستنش} دستور یافته ام، و من نخستین مسلمانم {که او را انرژمی مطلق واحد می شناسم} (۱۶۳)

۶) سوره انعام (آیه ۱۶۴: قُلْ أَعْيَرَ اللَّهُ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿۱۶۴﴾ بگو: آیا جز خدا {یا انرژمی مطلق} پروردگاری بجویم با اینکه او پروردگار هر چیزی است، {شریک گرفتن برای او گناه بزرگی است و} و هیچ کس جز بر زیان خود [گناهی] انجام نمی دهد و هیچ باربرداری بار [گناه] دیگری را بر نمی دارد!، سپس: بازگشت شما به سوی پروردگارتان است و {روح} شما را به آنچه در آن اختلاف داشتید خبرخواهد داد (۱۶۴)

۶) سوره انعام (آیه ۱۶۵: وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۶۵﴾ و اوست کسی که شما را جانشینان (و نمایندگان خود) در زمین قرار داد، و بعضی از شما را بر برخی دیگر به {علت قانون جذب و نوع استفاده از فکر و اندیشه خواستن} درجات برتری داد تا شما را در آنچه {از طریق قانون جذب و با خواست خودتان} به شما داده است

بیازماید! آری پروردگار تو *{گناهکاران را}* زودکیفر است و *{تقوا پیشگان را}* بس آمرزنده مهربان است.
(۱۶۵) پایان سوره انعام

{ توجه: در زمان نزول قرآن مردم عربستان بت پرست بودند و به خدای غیر قابل دیدنی که حضرت محمد (ص) به عنوان خداوند واحد معرفی می کرد کافر بودند! مگر ادیان ابراهیمی که خداوند را واحد میدانستند. ولی در بین آنان چند دستگی پدید آمد از جمله مسیحیانی که بجای خدای واحد به تثلیث معتقد شدند و بعد از حضرت محمد (ص) نیز دین اسلام به مذاهب مختلف تقسیم شد! در حقیقت همه آنهایی که غیر از خدا کسان دیگری را می پرستند، در آیات قرآن مشرک نامیده شده اند. }

(۴۲) سوره شورا (آیه ۱۳): *شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿۱۳﴾* *{دین {اسلامی} را برای شما تشریح کرد: که به نوح توصیه کرد بود، و آنچه را به تو وحی کردیم و به ابراهیم و موسی و عیسی سفارش نمودیم که دین را {خالص} برپا دارید و در آن تفرقه ایجاد نکنید، {متاسفانه} برمشرکان آنچه که ایشان را به سوی آن فرا می خوانی گران می آید!، {و نمی دانند} خدا هر که را بخواهد به سوی خود برمی گزیند و هر که را که از در توبه درآید به سوی خود راه می نماید*
(۱۳)

(۴۲) سوره شورا (آیه ۱۴): *وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَفُضِّي بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِمَّنْهُ مُرِيبٌ ﴿۱۴﴾* *{و فقط پس از آنکه علم {برآمدن فرستاده موعود سوره بینه جهت تأویل کردن متشابهات قرآن} برایشان آمد {برای ساختن امام و پیشوایی برای خود} راه تفرقه پیمودند [آن هم] به صرف حسد [و برتری جویی] میان همدیگر و اگر سخنی [دایر بر تاخیر عذاب] از جانب پروردگارت تا زمانی معین {قیامت} پیشی نگرفته بود قطعاً میانشان داوری شده بود و کسانی که بعد از آنان کتاب {قرآن بزرگ} را میراث یافتند واقعا در باره {آمدن} او در تردیدی سخت اند*
(۱۴)

(۴۳) سوره زخرف (آیه ۲۶): *وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿۲۶﴾* *{و چون ابراهیم به [نا] پدری خود و قومش گفت: من واقعا از آنچه {به/اشتباه و ناحق}، به جای خداوند بزرگ بکتا} می پرستید بیزارم*
(۲۶)

(۴۳) سوره زخرف (آیه ۲۷: إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿۲۷﴾ مگر آن کس را بپرستید که مرا پدید آورد / او من نیز او را می پرستم، و البته او مرا برای شناسانیدن دین خدای واحد به شما و آیندگان را راهنمایی خواهد کرد (۲۷)

(۴۳) سوره زخرف (آیه ۲۸: وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۲۸﴾ و او آن کلمه توحید را در پی خود سخنی جاویدان کرد، باشد که آنان خدای واحد را شناخته!، و امروز نیز به دین واحد اسلام بازگردند (۲۸)

(۴۳) سوره زخرف (آیه ۲۹: بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءَ وَأَبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿۲۹﴾ بلکه اینان و پدرانشان را از فضل کبیر برخوردار دادم تا برای پدرانشان در حمله اعراب کتاب قرآن حق را متشابهات بسیار و برای اینان کتاب قرآن بزرگ، توسط بهنام بهنام فرستاده‌ای آشکارا روحی از روح القدس! به سویشان آمد (۲۹) {ح = حق}

(۴۳) سوره زخرف (آیه ۳۰: وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿۳۰﴾ و چون حقیقت در کتاب قرآن بزرگ توسط بهنام به نام فرستادند: این کتاب نیز مانند قرآن افسونی است و ما منکر آنیم (۳۰)

(۴۳) سوره زخرف (آیه ۳۱: وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقُرَيْبَيْنِ عَظِيمٍ ﴿۳۱﴾ و گفتند: چرا این قرآن بزرگ بر مردی بزرگ از میان این دو شهر بزرگ مکه و مدینه فرود نیامده است تا قبولش کنیم؟ (۳۱)

(۴۳) سوره زخرف (آیه ۳۲: أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَةَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُم بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحِمْتَ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿۳۲﴾ آیا آنانند که رحمت پروردگارت را تقسیم می کنند؟ / یا ما معاش آنان را در زندگی دنیا میانشان تقسیم کرده ایم و برخی از آنان را از [نظر] درجات بالاتر از بعضی [دیگر] قرار داده ایم تا بعضی از آنها بعضی [دیگر] را در خدمت خود گیرند و رحمت پروردگار تو در آن دنیا از آنچه آنان در این دنیا می اندوزند بهتر است (۳۲)

(۴۳) سوره زخرف (آیه ۳۳: وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِيُوتِيَهُمُ سُقْفًا مِّن فِصَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿۳۳﴾ و اگر هدف خدا نه آن بود که همه مردم امتی واحد را دینی واحد گردند، قطعاً برای خانه‌های آنان که به [خدای] رحمان کفر می ورزیدند، سقفهایی از فِصَّة قرار می دادیم و

برای آنان اسبابهایی از فضیله فراهم می‌کردیم تا بر آنها بالا روند تا در آسمانها ببینند چه چیزی بر آنها ظاهر می‌شوند
(۳۳)

توضیح: فضیله در لغتنامه‌ها به معنی نقره است. پس باید خاصیت دیگری داشته باشد که ما نمی‌دانیم! به نظر بنده فلز نقره خاصیت میکرب کشی دارد، زیرا: علت سیاه شده ظروف نقره‌ای اکسیده شدن آن نیست، بلکه جسد مرده میکربهاست که به آن چسبیده!، پس چرا به طلا نمی‌چسبند و طلا همیشه براق است؟! البته این نظر بنده احتیاج به تحقیق دارد تا توسط «راسخان در علم» تأیید گردد.

(۴۳) سوره زخرف (آیه ۳۴): وَلَبِئُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرَّرًا عَلَيْهَا يَتَكُونُونَ ﴿۳۴﴾ و برای خانه‌هایشان نیز درها و تختهایی که بر آنها تکیه‌زندانند از زر و نقره می‌ساختیم و هرچیزشان را در نهایت آراستگی برایشان فراهم می‌کردیم
(۳۴)

(۱۴) ابراهیم (آیه ۱): الر كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿۱﴾ {ای بهنام} الر = «الحمد لله رب العالمین»، قرآن کتابی است که در آیات ۷ سوره آل عمران و سوره بینه گفتیم آیتش باید تأویل گردد و تأویل کردن متشابهات آن را به سوی تو فرود آوردیم تا با کتابت مردم را به‌اذن پروردگارش از تاریکیها به سوی روشنایی بیرون آوری، به سوی راه آن شکست‌ناپذیر ستوده
(۱)

(۱۴) ابراهیم (آیه ۲): اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿۲﴾: خدایی که آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن اوست و در آخرت وای بر کافران از عذابی سخت
(۲)

(۱۴) ابراهیم (آیه ۴): وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۴﴾: و ما هیچ پیامبری را جز به زبان قومش نفرستادیم تا بر زبان خودشان آیات کتاب ما را برای آنان بیان کند، پس خدا هر که را {تا هر زمانی} بخواهد بی‌راه می‌گذارد!، و هر که را {در هر زمانی} بخواهد {با وحی} به پیغمبری برمی‌گزیند و قوم آن پیامبر را به راه راست هدایت می‌کند، و اوست ارجمند حکیم
(۴)

(۱۴) ابراهیم (آیه ۲۸): أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَةَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿۲۸﴾: آیا به کسانی که در سرزمین ایران، در نهایت ناز و نعمت و صلح و صفا و برادری و برابری زندگی می‌کردند و باناسپاسی {شکر نعمت خدا} را به کفر تبدیل کردند و {با گسترش فساد و دروغ} قوم خود را به سرای هلاکت در آوردند، ننگریستی؟
(۲۸)

۱۴) ابراهیم (آیه ۲۹: جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَيَبْسُ الْقَرَارُ ﴿۲۹﴾: که حالا در این دنیا جایگاه و زندگیشان مانند { جهنم است!، در آن { دنیا نیز با روحی که مشخصات امواج انرژی سحین را دارد { وارد می شوند و چه بد قرارگاهی است (۲۹)

۱۴) ابراهیم (آیه ۳۰: وَجَعَلُوا لِلَّهِ أُنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿۳۰﴾: و { پیشوایانشان { برای خدا ماندهایی قرار دادند تا [مردم را] از راه او گمراه کنند! { ای فرستاده موعود به آنها { بگو: { فعلاً از عذاب این دنیا { برخوردار شوید که قطعاً { در آن دنیا نیز { بازگشت شما به سوی آتش است (۳۰)

۱۴) ابراهیم (آیه ۳۱: قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ﴿۳۱﴾: به آن بندگانم که { به انرژی مطلق و رحیم و کریم بودن خدا و آمدن فرستاده موعود سوره بینه و یوم الله سوره نصر { ایمان آورده اند بگو: نماز را بر پا دارند و از آنچه به ایشان روزی داده ایم پنهان و آشکارا انفاق کنند، پیش از آنکه روزی فرا رسد که در آن نه داد و ستدی باشد و نه دوستی (۳۱)

۳) آل عمران (۸۵: وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۸۵﴾: و { پس از تأویل شدن آیات قرآن توسط بهنام در کتاب قرآن بزرگ { هر کس جز اسلام { که به معنی تسلیم قوانین خداوند یا طبیعت بودن است { آیینی برای خود انتخاب کند، از او پذیرفته نخواهد شد؛ و او در آخرت از زیانکاران است. (۸۵)

۳) سوره آل عمران (۸۶: كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۸۶﴾: چگونه خداوند قومی را که بعد از ایمانشان { به محمد و کتاب قرآن و دین اسلام، با انتخاب آیینی دیگر! { کافر شدند هدایت می کند با آنکه شهادت دادند که این رسول برحق است و برایشان { در کتب: تورات و انجیل و قرآن { دلایل روشن آمد و خداوند قوم بیدادگر را هدایت نمی کند (۸۶)

۳) سوره آل عمران (۸۷: أُولَئِكَ جَزَّأُوهُمْ أَنْ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿۸۷﴾: آنان که بجز دین اسلام دینی برگزیدند { سزایشان این است که لعنت خدا و فرشتگان و مردم همگی برایشان است (۸۷)

۳) سوره آل عمران (۸۸): خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿۸۸﴾: در آن {دوزخ وارد و} جاودانه بمانند نه عذاب {جهنم} از ایشان کاسته گردد و نه {برای ایمان آوردن به دین اسلام} مهلت یابند (۸۸)

۳) سوره آل عمران (۸۹): إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۸۹﴾: مگر کسانی که پس از {اشتباه دانستن} آن توبه کردند و درستکاری [پیشه] نمودند که خداوند آمرزنده مهربان است (۸۹)

۳) سوره آل عمران (۹۰): إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿۹۰﴾: کسانی که پس از ایمان خود {بر دین اسلام، با انتخاب شریکانی برای شفاعت آنان نزد خدا} کافر شدند سپس {با پرستش آنان} بر کفر [خود] افزودند هرگز توبه آنان پذیرفته نخواهد شد و آنان خود گمراهانند (۹۰)

۳) سوره آل عمران (۹۱): إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَى بِهِ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿۹۱﴾: در حقیقت کسانی که {به دین اسلام} کافر شده و در حال کفر مرده‌اند اگر چه {سرتاسر کره} زمین را پر از طلا کنند و آن را {برای بخشودن گناهان خود} فدیة دهند هرگز از هیچ يك از آنان پذیرفته نگردد آنان را عذابی دردناك خواهد بود و یاورانی نخواهند داشت (۹۱)

۳۲) سوره سجده (آیه ۳): أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِشَدَرَ قَوْمًا مَّا آتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿۳﴾: آیا می‌گویند {تأویل متشابهات} آن را {بهنام از خود} بر یافته است؟ {نه خیر چنین نیست که می‌گویند} بلکه آن حق و از جانب پروردگار توست تا مردمی را که پیش از تو بیم‌دهنده‌ای برای آنان {= ایرانیان} نیامده است، هشدار دهی امید که {با تأویل‌های در کتاب قرآن بزرگ مردم قومت به راه راست} هدایت شوند (۳)

۲۸) سوره قصص (آیه ۴۹): قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۹﴾: ای فرستاده موعود سوره بینه به کافران {بگو} چنانچه فکر می‌کنید کتب قرآن و قرآن بزرگ از سوی خدا نیامده {پس اگر راست می‌گویید کتابی از جانب خدا بیاورید که از این دو {کتاب} هدایت کننده‌تر باشد تا پیرویش کنم (۴۹)

(پایان نظریه پنجم بهنام)